

EVICT

<p>ІСТОРІЯ</p> <p>Вільшик В.С. Польське аграрне осадництво на західно-українських землях у 20-х рр. ХХ ст.</p> <p>Земська М.М. Історичний нарис трансформації освітнього концепту (загальнаукраїнська та регіональні програми) в діяльності національно-культурних товариств України (1991 – 2012)</p> <p>Шерстюк А.Г., Дірявка Ю.П. Відображення досягнень науково-технічного прогресу в галузевій пресі Львівсько-Придніпровського регіону націпіકі XIX – на початку ХХ ст.</p> <p>Романюк Н.Й. Діяльність підприємців у розвитку промисловості в сільській місцевості: Кінської, Подільської і Волинської губерній (друга половина XIX – початок ХХ ст.)</p> <p>Кузеванов В.М. Роль українських соціал-демократів в модернізації української нації</p> <p>Історіографія проблеми</p> <p>Багрій Т.М. Постаті державних діячів Чехословаччини (1918 – 1938 рр.) у новітній чеській та словацькій історіографії</p> <p>Васильлюк А.В. «Міське товариство», «Уранія» та діяльність інших спілок у Празі в період з 1845 до 1939 року</p> <p>Зан Є.Є. Роль Закарпаття як важливого осередку розгортання національно-визвольної боротьби угорського народу під проводом Ференца II Ракоці</p> <p>Медянник В.Ю. Внесок підприємця М.Ф. фон Дітмарса у розвиток гірничозаводської статистики України (кінець XIX – початок ХХ ст.)</p> <p>Ткаченко-Платхій О.П. Терористична діяльність ліворадикальних організацій Російської імперії на початку ХХ ст. та її оцінка тогочасним суспільством (на матеріалах Півдня України)</p> <p>Марченко В.О. Місце та роль свят у житті селян Наддніпрянщини у післявоєнні роки (1945 – поч. 1950-х рр.)</p> <p>Делія О.В. «Где ж наша свобода?»: радянська дійсність 20-30-х років очима народу</p>	<p>ІСТОРІЯ</p> <p>17</p> <p>18</p> <p>19</p> <p>20</p> <p>21</p> <p>22</p> <p>23</p> <p>24</p> <p>25</p> <p>26</p> <p>27</p> <p>28</p> <p>29</p> <p>30</p> <p>31</p> <p>32</p> <p>33</p> <p>34</p> <p>35</p> <p>36</p> <p>37</p> <p>38</p> <p>39</p> <p>40</p> <p>41</p> <p>42</p> <p>43</p> <p>44</p> <p>45</p> <p>46</p> <p>47</p> <p>48</p> <p>49</p> <p>50</p> <p>51</p> <p>52</p> <p>53</p> <p>54</p> <p>55</p>
<p>ФІЛОСОФІЯ</p> <p>Борищтей Е.Р. Соціально-філософські основання девіантності</p> <p>Решетіченко А.В. Мотивація управління процесами розвитку суспільства</p> <p>Козубцов І.М. Філософія формування цілісної динамічної наукової картини світу знань: довічна науково-педагогічна проблема</p> <p>Кулик А.В. Теорія немецької класичної філософії о хаосе</p> <p>Тіменик З.І. Семантика найменувань Бога (Божества) в українській філософсько-релігійній думці</p> <p>Чернишов В.В. Символічна теологія Г.С. Сковороди</p> <p>Дорожко І.І. Сім'я рефлексивного модерну: філософські інтенції</p> <p>Родний О.В. Роман Ф.Рабле «Гаргантюа і Пантагрюель» як симулякр</p> <p>Шкіль Л.Л. Екзистенційні основи біоантропології</p> <p>Компанієць Л.Г. Сучасні соціальні технології управління: сутність та спрямованість</p> <p>Григоров Г.А. Медіаосвіта як чинник, що формує нову парадигму освіти</p> <p>Аврахова Л.В. Феноменологія поступка в інтерсуб'єктивному поле нравственній філософії</p> <p>М.М. Бахтина</p>	<p>56</p> <p>57</p> <p>58</p> <p>59</p> <p>60</p> <p>61</p> <p>62</p> <p>63</p> <p>64</p> <p>65</p> <p>66</p> <p>67</p> <p>68</p> <p>69</p> <p>70</p> <p>71</p> <p>72</p> <p>73</p> <p>74</p> <p>75</p> <p>76</p> <p>77</p> <p>78</p> <p>79</p> <p>80</p> <p>81</p> <p>82</p> <p>83</p> <p>84</p> <p>85</p> <p>86</p> <p>87</p> <p>88</p> <p>89</p> <p>90</p> <p>91</p> <p>92</p> <p>93</p> <p>94</p> <p>95</p> <p>96</p> <p>97</p> <p>98</p> <p>99</p> <p>100</p>
<p>СОЦІОЛОГІЯ</p> <p>Позднякова-Кирбят'єва Е.Г. Феноменологія і соціологія колективної пам'яті поля Рікера: інтерпретація з українським контекстом</p> <p>Радаєвський В.О. Про соціальні субкультури в Україні на початку ХХІ століття</p> <p>Куپрій Т.Г., Недашківська Д.В. Особливості мотивації студентської молоді в умовах трансформації інформаційного суспільства</p> <p>Дімунова Л., Кілікова М., Холоніч Я. Вплив сімейного стану на якість життя людей похилого віку</p> <p>Шинкаренко О.С. Електоральний маркетинг та сегментація електорального ринку</p> <p>Уколова А.А. Інституційне розбалансування ринку праці та ринку освітніх послуг в Україні</p>	<p>104</p> <p>105</p> <p>106</p> <p>107</p> <p>108</p> <p>109</p> <p>110</p> <p>111</p> <p>112</p> <p>113</p> <p>114</p> <p>115</p> <p>116</p> <p>117</p> <p>118</p> <p>119</p> <p>120</p> <p>121</p> <p>122</p> <p>123</p> <p>124</p>
<p>ПОЛІТОЛОГІЯ</p> <p>Висоцький О.Ю. Демократичні символи та процедури як форми легітимації авторитаризму в Україні</p> <p>Карчевська О.В. Сутність політичної активності суспільства в умовах демократичного розвитку сучасної України</p> <p>Мазур О.Г. Особливості процесу інституціональної легітимації у сучасній Україні</p> <p>Байковський П.Б., Зінько І.З. Регіональні та регіоналістські партії у політичному просторі Європи</p> <p>Герман М.Г. Теоретичні засади використання концепцій соціального капіталу у дослідженні світовінтеграційних процесів</p> <p>Грачевська Т.О. Співробітництво в сфері збереження культурної спадщини: міжнародний вимір</p> <p>Моспашенко І.В. Англосаксонська муніципальна система в західноєвропейській політичній думці другої половини ХІХ – початку ХХ століття</p> <p>Романченко Ю.В. Комунікативні особливості пропагандистських кампаній в інформаційно-психологічному протистоянні в Лівії 2011 року</p> <p>Халілова Д.Р. Сфери співробітництва в сучасній взаємодії Росії та Туреччини</p>	<p>129</p> <p>130</p> <p>131</p> <p>132</p> <p>133</p> <p>134</p> <p>135</p> <p>136</p> <p>137</p> <p>138</p> <p>139</p> <p>140</p> <p>141</p> <p>142</p> <p>143</p> <p>144</p> <p>145</p> <p>146</p> <p>147</p> <p>148</p> <p>149</p> <p>150</p> <p>151</p> <p>152</p> <p>153</p> <p>154</p> <p>155</p> <p>156</p> <p>157</p> <p>158</p> <p>159</p> <p>160</p>
<p>ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ</p> <p>Власюк В.Є. Використання економічних методів управління в соціально орієнтованій системі</p> <p>Новосяд В.В. Особливості порівняльних досліджень у науці державного управління</p>	<p>161</p> <p>162</p> <p>163</p> <p>164</p> <p>165</p> <p>166</p> <p>167</p> <p>168</p> <p>169</p> <p>170</p>
<p>РЕЦЕНЗІЇ</p> <p>Кривошеїн В.В. Українська людиноцентрична філософія освіти як дороговказ до єдиного європейського освітнього простору</p>	<p>171</p>
<p>НАУКОВЕ ЖИТТЯ</p> <p>Четверті наукові читання, присвячені пам'яті професора Анатолія Михайловича Черненка «Питання політичної історії України та Росії»</p>	<p>172</p>

погані зразки поведінки у духовному сенсі та вищій рівні «крайності та девіантність у суспільному просторі» (нестабільність, збільшення криміналітету та інші явища тощо).

Зокрема, в Україні формуються соціальні субкультури - «бідні» субкультури бідних і багатих. Це обумовлено міжточною поляризацією населення. Частину середу описані в у дипресії відсутній культурному вакуумі, почалося засвоєння та вживання бідних з формуванням

у деяких з них особливої субкультури. Значно ж менша частина народу спромоглася розбагатіти. При значному ж поширенні субкультури бідних з часом вона буде здатна загрожувати розвитку країни. З розвитком аналогічної ситуації, з поширенням субкультури бідних в СНД, майже одна шоста частина планети - поряд з окремими регіональними частинами Африки і Азії - зможе перетворитись на оазиси нестабільноти та бідності, де пануватимуть субкультури бідних.

ЛІТЕРАТУРА:

- 1. Балабанова Е.С. Аддерклас: понятие и место в обществе / Е.С. Балабанова // СОЦИС. – 1999. – № 2. – С. 65-70.
- 2. Балабанова Е.Б. Беспризорность в контексте российской культуры: дисс. ... канд. культурологии: спец. 24.00.01 / Елена Балабанова Денисова; Челяб. гос. акад. культуры и искусства. – Челябинск, 2009. – 141 с.
- 3. Балабанова Е.В. Безность как фактор социальной ответственности безработных в современном российском обществе: дисс... канд. соц. наук: 22.00.04 / Юрий Владимирович Каира. – Орел, 2006. – 193 с.
- 4. Балабанова О.А. Феномен бедности в социальной структуре современного российского общества: дисс. ... канд. социол. наук: 22.00.04 Ольга Александровна Кильдюшева. – Саранск, 2005 – 167 с.
- 5. Балабанова А.Н. Ценностно-профессиональные ориентации различных социальных групп в условиях безработицы: дисс. ... канд. психол. наук: спец. 19.00.05 / А.Н. Кошелева / Рос. ггс. пед. ун-т им. А.И. Герцена. – СПб., 2001. – 195 с.
- 6. Балогчук І.В. Субкультура бідності в суспільстві, що трансформується / І.В. Сидорчук // Вчені засідання Таврійського нац. педагогічного університету ім. В.І. Вернадського. – Сер.: Географія. – 2011. – Т. 24 (63), № 1. – С. 230-238.
- 7. Філь Г.В. Специфіка культури і субкультури бідних / Г.В. Філь // Вісник: Соціологія та профспілковий рух. – 2009. – № 9 – С. 25-31.
- 8. Швец А.Б. Проявления социокультурной конфликтности в Крыму / А.Б. Швец, И.Г. Беднарский, А.Н. Яковлев // Культура народов Причерноморья. – 2005. – № 73. – С. 165-176.
- 9. Ярошенко С.С. Проблематика субкультуры бедности в американской социологии: дисс. ... канд. социол. наук: 22.00.01 Светлана Сергеевна Ярошенко. – М., 1994. – 158 с.
- 10. Lewis O. La Vida / O. Lewis. – New York: Random House, 1966. – P. 49-53.
- 11. Miller W. Lower class culture as a generating milieu of gang delinquency / W. Miller // Journal of social issues. – 1958. – Vol. 14. – P. 5-19.
- 12. Rainwater L. The problems of lower class culture / L. Rainwater // Journal of social issues. – 1970. – Vol. 26, № 2. – P. 142.
- 13. Wilson W. The Underclass: Issues, Perspectives, and Public Policy / William Julius Wilson // Annals of the American Academy of Political and Social Science. – 1989. – Vol. 501: The Ghetto Underclass: Social Science Perspectives. – P. 182-192.

Стаття надійшла до редакції 24.04.2013

УДК: 378-057.875:316 3:004

Т.Г. КУПРІЙ, Д.В. НЕДАШКІВСЬКА

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЙ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Купрій Тетяна Георгіївна – кандидат історичних наук, доцент кафедри суспільно-політичних дисциплін і правознавства, Київський університет імені Бориса Грінченка

Недашківська Дарина Василівна – студентка 5 курсу, спеціальність «Педагогіка вищої школи», Київський університет імені Бориса Грінченка

Досліджуються психологічні особливості основних мотиваторів в освітньому просторі студентів старших курсів ВНЗ столиці України. Аналізуються чинники професійної мотивації до навчання.

Ключові слова: мотивація, молодь, студенчество.

Куприй Т.Г., Недашковская Д. Особенности мотиваций студенческой молодежи в условиях трансформации информационного общества

Исследуются психологические особенности основных мотиваций в образовательном пространстве студентов старших курсов ВНЗ столицы Украины. Анализируются факторы профессиональной мотивации к учебе.

Ключевые слова: мотивация, молодежь, студенчество.

Kupriy T.G., Nedashkivska D.V. Features of motivations of student young people in the conditions of transformation of informative society

Probed psychological features of basic reason in educational space of students of senior courses of higher educational institutions of the capital of Ukraine. The factors of professional motivation are analysed to the studies.

Keywords: motivation, young people, student.

© Т. Г. Купрій, Д.В. Недашківська, 2013

Поставка проблеми. Рушійна сила, що спонукає до досягнення тієї чи іншої мети, відображеня в мотивації. Для того, щоб ефективно рухатися до мети, особистість має не тільки спланувати й організувати роботу, але й примусити себе та оточуючих виконувати її згідно з очікуваннями результатами. Одними з найважливіших компонентів навчальної діяльності є мотиваційний комплекс особистості: мотивація педагогічно-професійної діяльності, мотивація успіху і страх невдачі, фактори привабливості професії для студентів. Своєчасне виявлення професійних мотивів, інтересів і схильностей є важливим прогностичним чинником задоволеності професією в майбутньому. Ставлення до майбутньої професії, мотиви її вибору є надзвичайно важливими чинниками, що зумовлюють успішність професійного навчання.

Вивчення характерних рис професійно-орієнтованої і суспільно-навчальної мотивації студентів вищих навчальних закладів України, зокрема міста Києва, дозволить суб'єктам освітнього процесу обґрунтовано підходити на освітньому рівні до вирішення завдань ефективності педагогічної діяльності, управління та планування навчального процесу.

Аналіз досліджень і публікацій. Помітна значимість дослідницької роботи полягає в тому, що вона розкриває зміст психологічних особистісних навчальної мотивації студента вищого навчального закладу та виявляє її значущі складові. Проведене дослідження буде сприяти свідомому використанню студентом навчальним матеріалом, підвищенню розвитку навчально-пізнавальних мотивів. Це в свою чергу, може привести до формування вагомих соціальних мотивів, які надають реальну можливість зібрати воєдино ту невелику кількість діагностичних прийомів, що дозволить встановити характер соціально-навчальної мотивації молоді.

Метою дослідження є дослідження професійно-орієнтованої мотивації в освітньому просторі студентів київських вищих навчальних закладів.

Методологічною основою дослідження є загальні засади наукового аналізу і синтезу. При роботі над роботою використано також структурно-функціональний та статистичний методи, метод порівняльного аналізу. Для узагальнення рівнів і типів мотиваційної діяльності з використанням високих інформаційно-комунікативних технологій важливим був метод опитування і зрямих спостережень. Особливістю даної роботи є використання методики К. Замфіра в модифікації А. А. Реана «Вивчення мотивації професійної діяльності» та «Методики визначення мотивації навчання студентів», які є маловживаними для робіт такого характеру.

Історія дослідження проблеми В даний час у науці не вироблено єдиного підходу до проблеми мотивації поведінки людини, не сформульовано термінологію, основні поняття, чітко не визначено структуру й типологізацію. Тому дослідження багатоаспектної мотивації малої соціальної студентської групи, а також те, яку роль вона

відіграє в самоствердженні, саморозвитку і самореалізації молодого покоління, є надзвичайно важливими і актуальними не лише для соціології, а для всієї системи гуманітарних, психологопедагогічних наук. Проблема мотивації та мотивів поведінки і діяльності - одна із стрижневих у науках даного циклу та широке досліджена багатьма науковцями, зокрема російськими: В.Г. Асеєва, І.В. Городняк, І. А. Джідар'яна, С. І. Ільїна, О.Н. Леонтьєва, В.Я. Нечаєва, М. Якобсона [1, 4-7, 9, 10], а також зарубіжних авторів: Х. Хекхаузена, Д.В. Аткісона, А. Г. Маслоу [2, 8, 11].

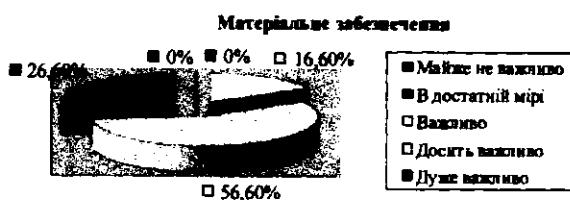
Виклад основного матеріалу. Трактування поняття «мотивація» дослідники визначають як один конкретний мотив, як єдину систему мотивів і як особливу сферу, що включає в себе потреби: мотиви, цілі, інтереси в їх складному переплетенні і взаємодії. «Мотив» співвідноситься з потребою як стимулом (Ж. Ньютен, А. Маслоу) або з переживанням цієї потреби і її задоволенням (С.Л.Рубінштейн), або з предметом потреби. Відзначимо, що розуміння мотиву як «обраної потреби» визначає його в якості внутрішнього мотиву, що входить в структуру самої діяльності [3, с. 97].

Освітня мотивація визначається як приватний вид мотивації, включений в певну діяльність, - в цьому випадку діяльність навчання. Як і будь-який інший вид навчально-освітня мотивація характеризується разом з специфічними факторами, які характеризуються спрямованістю, системністю, стабільністю і індивідуальністю. Дослідниками було проаналізовано мотиваційну сферу та її особливості у студентів старших курсів київських вищих навчальних закладів. Методом соціологічного дослідження було анкетування. Учасниками стали 60 студентів за напрямом підготовки «Гуманітарні науки», з яких 20 осіб V курсу КУ ім. Б. Грінченка, 22 особи V курсу КНУ ім. Т. Шевченка, 8 осіб V курсу НПУ ім. М. Драгоманова, 5 осіб IV курсу НТУ та 5 осіб IV курсу КІБІТ. Анкетування проводилось на засадах анонімності і добровільності. З метою з'ясування внутрішніх та зовнішніх факторів впливу на мотиваційну сферу навчально-виховного процесу було запропоновано дві анкети: першу на виявлення професійної мотивації майбутніх фахівців та другу (авторську модифіковану за методикою вивчення мотивації професійної діяльності К. Замфіра (в модифікації А. А. Реана) – на визначення мотивації студентів до навчання. Анкетування відбувалося за такими позиціями:

- визначення рівня професійної мотивації майбутнього фахівця;
- визначення основних мотиваторів та демотиваторів у навчально-виховному процесі ВНЗ;
- вплив змін у вищій освіті (Болонський процес) на посилення чи послаблення мотивації до навчання.

За отриманими даними у сучасних київських студентів ВНЗ найяскравіше проявилися два мотиваційні комплекси, а саме: зовнішні позитивні мотиватори та внутрішні мотиви. Серед зовнішніх позитивних мотивів особливо виділяються два: матеріальні забезпечення та кар'єрне зростання.

Діаграма 1. Матеріальне забезпечення для майбутніх фахівців.

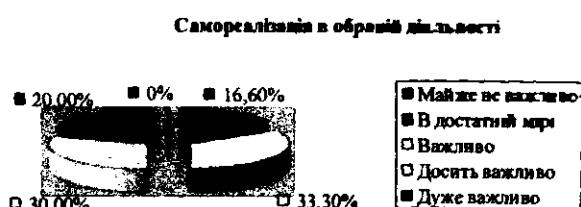
Гідне матеріальне забезпечення власного майбутнього та сім'ї стоїть у студентів на першому місці, що найбільше мотивують до навчання у ВНЗ. У 49 анкетах цей пункт був зазначений в трьох останніх позиціях анкети як переважаючий. Другим стимулом до навчання виступають кар'єра та зростання. Всі студенти зазначили в своїх анкетах працевлаштування та активний розвиток у професії провідним фактором впливу як вступу до ВНЗ (мотиватора до успішного навчання), так і визначною ланкою самого процесу мотивації.

Діаграма 2. Кар'єра як провідний мотиватор.

Внутрішня мотивація, як інструмент задоволення інтересів особистості в опитуваних є базовою і виконує психологічну функцію особистісного зростання, яка діє протягом усього життя людини, тобто у процесі самореалізації. Сутність даних комплексів полягає у задоволенні власних потреб відповідно до суспільних вимог та правил.

Діаграма 3. Самореалізація в обраній діяльності

Наступним завданням нашого дослідження стало визначення факторів, що мають найбільший вплив на мотиваційну сферу навчального процесу студентів та визначення впливу змін у виці освіті на мотивацію. Задля більш повного аналізу загальніших мотиваторів, визначено було доцільнішим запропонувати відкрите та закриті запитання і поділити респондентів за статевою приналежністю. З 60 респондентів 22 особи належали до чоловічої статі та 38 осіб - до жіночої.

На перше запитання анкети «Що спонукало Вас обрати вашу спеціальність?» більшість студентів-юнаків віддали перевагу відповіді

«майбутнє працевлаштування»; думки ж студенток розділилися між професійною реалізацією та працевлаштуванням.

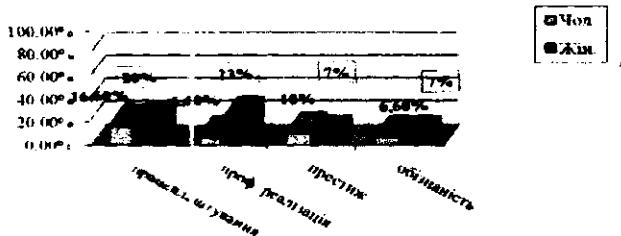
Для повного розуміння найважливіших мотиваторів навчання у ВНЗ київських студентів ми попросили назвати три фактори, що мотивують їх до навчання.

Таблиця 1. Мотиваційні фактори

№	Респонденти (юнаки)	Респонденти (дівчата)
1.	Майбутнє працевлаштування	Матеріальна незалежність
2.	Особистісний розвиток	Знання як самоцінність
3.	Матеріальне благополуччя	Майбутнє працевлаштування

Діаграма 4. Визначальні фактори мотивації до вибору спеціальності.

Що спонукало Вас обрати певну спеціальність?

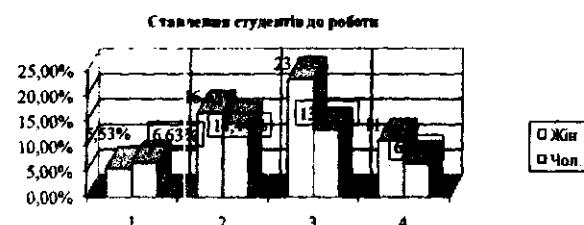

Проте всі студенти зійшлися на тому, що найважливішим стимулом є майбутнє благополуччя, що можливе лише за умови успішного працевлаштування. Як стверджують студенти, професія заробітеважлива, дійсно має значення лише диплом. Один респондент у своїй анкеті написав таку фразу «Коли Ви вдаштовуєтесь на роботу, спочатку в двері заходить диплом і лише потім людина!», що й виступає найважливішим демотиватором серед студентів навч. у столичних ВНЗ. Три позиції анкети містили питання про ставлення студентів до роботи за заняттями, та що є найвпливовішим мотиватором у цьому процесі (див. пит. 2, 3, 4).

Оцінювання відповідей велося за такими критеріями:

1. Мотивація оцінюванням;
2. Мотивація за допомогою цікавої інформації;
3. Необхідність знань з даного предмета у професійній діяльності;
4. Мотив досягнення «акме» у навчанні.

Діаграма 5. Основні мотиватори роботи студентів на заняттях

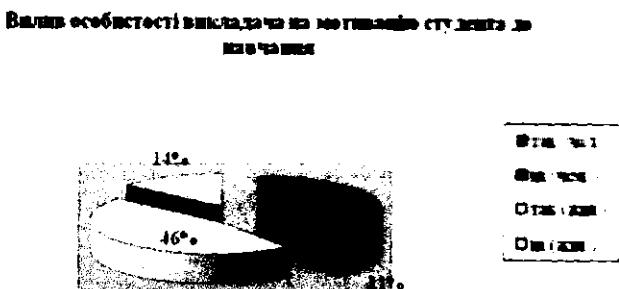
Серед чоловічої половини респондентів найпоширеніші мотивації виявилися такі як: цікава

інформація та необхідність знань з даного предмета у професійній діяльності. Лише 1 респондент з 8 вважає дві інші мотивації важливими. Результати жіночої половини респондентів відповідають юнацькій репрезентативній групі. Другий та третій критерії вони визначили як провідні.

І лише одна з п'яти респонденток навчається заради досягнення найвищого рівня знань та самоцінності освіти взагалі. Відомо, що особистість вчителя, його педагогічна майстерність та обізнаність у багатьох сферах знань має визначальну роль у бажанні або небажанні студента вивчати предмет.

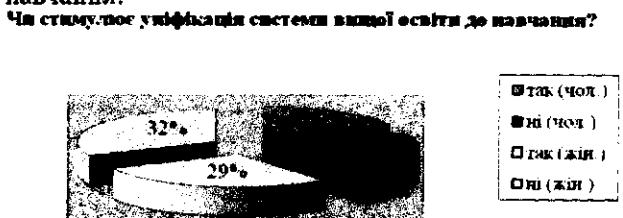
Тому в нашому дослідженні ми вирішили дізнатися, чи погоджуються з таким твердженням студенти гуманітарного напряму навчання столичних ВНЗ. Думка опитаних показала, що майже 70% респондентів погоджуються з вищезазначеними твердженнями, 23% вважають їх стереотипними і 7% - не визначилися.

Діаграма 6. Вплив викладача на мотивацію студента до навчання.

Мотиваційна сфера навчання складна тема, так як залежить від численних факторів, що змінюються в залежності від часу, людей, технічного та економічного прогресу/ретресу. Тому було цікаво дослідити вплив Болонської системи на навчально-виховний процес у ВНЗ.

Діаграма 7. Вплив Болонської системи на навчання.

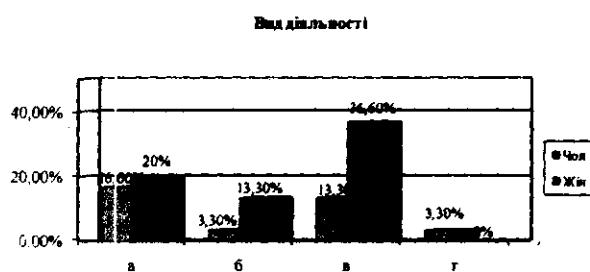

Опрацьовуючи результати даного запитання, ми зіткнулися з проблемою інтерпретації, тому що думки респондентів розділилися напів. Перша половина впевнена в позитивних стимулах нової системи, друга - у відсутності не тільки мотивації, а й у заваді до самореалізації та плідного навчання.

Одним з останніх завдань нашого дослідження було виявлення позитивних та негативних впливів на студентську мотивацію, у зв'язку зі змінами у вищій освіті (Болонський процес). Розв'язуючи дане завдання, дослідники зіштовхнулися з проблемою інтерпретації, тому що думки респондентів розділилися напів.

Перше, половина впевнена в позитивних стимулах нової системи, друга - у відсутності не тільки мотивації, але й у заваді до самореалізації та плідного навчання. Ми досліджували готовність студентів до самостійної роботи, що широко впроваджено в рамках Болонського процесу. З цією метою студентам було запропоновано 4 варіанти, два з яких ми визначили як такі, що вказують на готовність студентів до самостійності в роботі (варіанти А і В); та відповідно інші два варіанти (Г і Г), що свідчать про їх неготовність до такої роботи.

Діаграма 8. Навчальний інтерес

Таким чином, більше 36% жіночої частини респондентів показали готовність самим аналізувати, міркувати та намагатися вирішити проблему; серед чоловічої аудиторії лише 13,3% підтримали дану позицію. На другому місці у дівчат з 20%; та на першому у хлопців з 16,6% постав варіант, що передбачає слухати викладача. Він визначений як факт неготовності до самостійної роботи - ключового виду діяльності, що передбачена Болонським процесом. Варіант Б - слухати дововіді студентів був підтриманий лише більше ніж 13% дівчат та 2,3% хлопців.

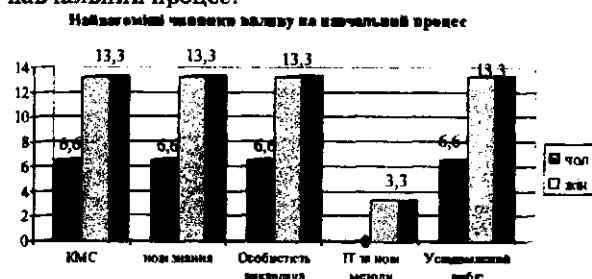
І зовсім непопулярним виявився варіант - «мовчати, поки не запитають», що набрав лише 3,3% чоловічою аудиторією. Отримані результати не дають можливості однозначно визначити готовність студентів до самостійної роботи, однак дозволяють припустити, що близько половини опитаних дівчат та хлопців виявили готовність до самостійної роботи. Однак, як позитивний результат, нам було визначено невеликий відсоток самостійного аналізу навчального матеріалу студентів, що є свідченням свідомого, індивідуального підходу молоді до пізнавальної діяльності, що й визначає Болонський процес як мало ефективний у сучасному українському суспільстві.

В ході анкетування, наочник, ми мали на меті також визначити, що найбільше спонукає студентів соціально-гуманітарних напрямів до плідної роботи на заняттях. У запитанні № 9 нашої анкети ми запропонували респондентам розставити у порядку важливості п'ять варіантів відповідей, серед яких ми визначили варіанти, що є показниками зовнішньої позитивної мотивації (варіанти А, Б і Г), внутрішньої мотивації (варіант Г) та зовнішньої позитивної чи негативної мотивації (варіант В).

Отже, на перше місце 13,3% жіночої аудиторії поставили: кредитно-модульну систему (КМС), пізнання невідомих, цікавих фактів (тобто нові знання), особистість викладача та усвідомлення

навчання як вибір майбутнього. Лише 3,3% дівчат надали перевагу інноваційним технологіям (ІТ) і методам навчання. Серед хлопців більше 16% визначило пріоритетним чинником нові знання. Варіанти як КМС, особистість викладача та усвідомлений вибір майбутнього виявилися на першому місці у 6,6% і жоден із студентів-юнаків не визначив для себе ІТ та нові методи навчання ключових факторів мотивації.

Діаграма 9. Зовнішні фактори впливу на навчальний процес.

Подальший розподіл відповідей на запитання розподілився наступним чином. На третє місце 20% студенток поставили особистість викладача, більше 16% відвели третє місце новим знанням, і по 10% визначили ІТ та нові методи навчання. Серед студентів - юнаків 20% поставили на третє місце інноваційні технології, більше 6% визначили КМС та нові знання, ї у 3,3% - особистість викладача та усвідомлений вибір майбутнього.

На останньому, п'ятому місці більше 26% дівчат поставили кредитно-модульну систему; 16,6% - ІТ та нові методи навчання, 10% відвели голоси новим знанням і 3,3% - особистості викладача. Серед чоловіків маємо дещо більше 13% під ІТ та нові методи навчання, 6,6% визначили найневагомішим чинником зовнішньої мотивації КМС, 3,3% - особистість викладача та усвідомлений вибір майбутнього, в той час як нові знання залишилися без уваги. З вищезазначеного видно, що однаково важливим як для хлопців, так і для дівчат виявився варіант усвідомлення навчання як вибору свого майбутнього.

З проаналізованих даних стає очевидним, що провідними факторами, які сприяють плідній роботі студентів, є чинники, визначені як показники внутрішньої мотивації (усвідомлення навчання як вибору свого майбутнього); та зовнішню позитивну мотивацію, що відображає пізнання невідомих, цікавих фактів. Шляхи становлення і особливості мотивації для кожного студента індивідуальні і неповторні. Проведений дослідниками цілісний

аналіз теоретично-емпіричного соціологічного дослідження з проблем студентської мотивації останнього п'ятиріччя підводить до таких висновків:

- з'ясовано, що навчальна мотивація складається з великої кількості груп спонукань: потреби і сенс навчання, його мотиви, цілі, емоції, інтереси. У дослідженні було проаналізовано, що необхідно умовою для створення у студентів старших курсів навчання інтересу до змісту навчання і до самої навчальної діяльності стала можливість проявити в навчанні творчу самостійність, ініціативність і креативність до вирішення проблеми;

виявлено, що результати дослідження показали мотивацію освітньої діяльності як неоднорідну залежну від індивідуальних особливостей студентів, характерних рис академічної групи, рівня розвитку молодіжного колективу і т. д. Мотиваційні орієнтації на процес, результат, оцінку викладача і на «уникнення неприємностей», які разом з іншими компонентами навчальної мотивації визначають напрям, зміст і результат пізнавальної діяльності;

- дослідено, що серед зовнішніх мотивів самоствердження, престижності, обов'язку, необхідності досягнення останній здійснив найбільший вплив на її ефективність. Задоволеність навчанням залежить від ступеня задоволеності цієї потреби. Ця потреба примушує студентів більше концентруватися на навчанні інтелектуально-пізнавального плану і в той же час підвищує їх соціальну активність. Студент вбачає навчальну діяльність як симбіоз власних потреб з реальними можливостями і рівнем прагнень, а також вплив на професійну мотивацію думок ровесників, сім'ї, інших соціальних груп. Серед найважливіших мотиваторів навчання у ВНЗ студентська молодь столиці зазначила матеріальне забезпечення, майбутнє працевлаштування, особистісний розвиток.

Висновки. На основі результатів аналізу, можна констатувати, що стан професійної мотивації залежить від того, чи співставляє студент навчальну діяльність з його власними, реальними можливостями і рівнем прагнень, а також вплив на професійну мотивацію думок ровесників з тим або іншим рівнем здібностей. Поєднання виділених вище параметрів мотивів доцільно вивчати і діагностувати в різноманітних ситуаціях реального вибору. Вибір є не тільки усвідомленим, але й реальномотивованим. Важливо в цій ситуації надати студенту розуміння про відповідальність вибору не в словах, а в діях через реалізацію можливостей і прагнень.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Асеев В. Г. Мотивация поведения и формирования личности / В. Г. Асеев - М.: Мысль, 1976. - 159 с.
2. Аткинсон Дж. В. Теория о развитии мотивации / Дж. Аткинсон - М.: Педагогика, 1996. - 375 с.
3. Божович Л. И. Изучение мотивации поведения детей и подростков / Под ред. Л. И. Божович и Л. В. Благонадежной. - М.: Педагогика, 1972. - 351 с.
4. Городняк І.В. Соціологія освіти. Навч. посібник. Л.: Фенікс, 2010. - 249 с.
5. Джидарьян И. А. О месте потребностей, эмоций и чувств в мотивации личности / И. А. Джидарьян // в кн. Теоретические проблемы психологии личности - М.: Мир, 1974. - С. 145-153
6. Ильин Е. И. Мотивация и мотивы / Е. И. Ильин. - СПб : Питер, 2003. - 512 с.
7. Леонтьев А. Н. Проблемы развития психики. / А. Н. Леонтьев - М.: Политездат, 1989. - 539 с.
8. Маслоу А. Мотивация и личность / А. Маслоу. - 3-е изд. Серия «Мастери психології». / Пер с англ. - СПб.: Питер,